

Modlitwa - razem ku przyszłości

niedziela, 5.01.2020 r.

Motto: *Nie pytaj: Jak to jest, że dawniej bywało lepiej niż dziś? Nie z mądrości bowiem wypływa to pytanie*
(Kazn. 7:10)

Ze względu na to, że jesteśmy w okresie modlitwy i postu, mówimy o modlitwie ważne rzeczy, bo modlitwa jest ważną częścią naszej relacji z Bogiem. Jednak koniec kolejnego roku skłania czasami niektórych do tego, by z nostalgią spoglądać w przeszłość. Kaznodzieja Salomon przestrzega nas przed takim myśleniem. Dlatego tematem naszego dzisiejszego rozważania jest: *Modlitwa – razem ku przyszłości*. Chociaż zazwyczaj mówimy o modlitwie osobistej, chciałbym tym razem porozmawiać o:

Modlitwa nie-osobista (Mt 18:19-20)

¹⁹I znów zapewniam was, że jeśli dwaj spośród was na ziemi zgodzą się co do wszelkiej sprawy, o którą zamierzają poprosić, stanie się im ze strony mojego Ojca, który jest w niebiosach. ²⁰Gdyż gdzie są dwaj lub trzech zgromadzeni w moje imię, tam jestem wśród nich.

Czy masz już partnera do modlitwy? _____

Czy masz już czas na taką modlitwę i notes, by zapisywać co z nim (nią) uzgodniłeś? _____

A może modlitwa w większej grupie? (Dz 4:23-31) - tematyczna

Zwolnienie Piotra i Jana z aresztu i znaczenie modlitwy w pierwszym Kościele

²³A gdy zostali zwolnieni, przyszli do swoich i **powiadomili ich o wszystkim, co im powiedzieli arcykapłani i starsi.** ²⁴Ci natomiast, gdy to usłyszeli, jednomyślnie wznieśli głos do Boga i powiedzieli: *Władco,*¹ Ty, który uczyniłeś niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest, ²⁵który ustami naszego ojca Dawida, Twojego pacholka, powiedziałeś przez Ducha Świętego:

*Dlaczego parsknęły [gniewem]² narody,
A ludy uknuły rzeczy próżne?*

²⁶ Powstali królowie ziemi i przełożeni
zeszli się razem przeciw Panu
i przeciw Jego Chrystusowi.³

²⁷Zeszli się bowiem naprawdę w tym mieście przeciwko świętemu Słudze Twojemu, Jezusowi, którego namaścili: Herod⁴ i Poncjusz Piłat z poganami i plemionami Izraela, ²⁸aby uczynić wszystko, co Twoja ręka i Twoje postanowienie już wcześniej ustaliły, że ma się stać.⁵ ²⁹A teraz, Panie, spójrz na ich groźby i daj Twoim sługom głosić Twoje Słowo z całą ufną odwagą, ³⁰gdy Ty wyciągasz rękę do leczenia i by działały się znaki i cuda przez imię świętego Sługi Twego, Jezusa.

¹ Władca, gr. despo,thj (*despotes*), słowo określające niewolników i sługi (1 Tm 6:1; 2 Tm 2:21; Tt 2:9; 1 Ptr 2:18). W taki sposób Symeon zwrócił się do Boga (Łk 2:29). To słowo również w 2 Ptr 2:1; Jd 4; Obj 6:10.

² parsknęły gniewem, gr. frua,ssw (*fryasso*) oznacza nie tylko gniew, ale także bunt.

³ Ps 2:1-2.

⁴ Herod Antypas, tetrarcha Galilei i Perei w latach 4 p. Chr. – 39 po Chr. (Łk 23:7-15). Poncjusz Piłat, prokurator Judei z ramienia Rzymian w latach 26-36 po Chr. (Łk 23:1-24).

⁵ W słowach tych nie chodzi o to, że Bóg przymusił Heroda i Piłata do określonego zachowania — Bóg bowiem nie traktuje ludzi jak marionetki ani nie zmusza ich do czynów dla nich zgubnych (zob. Jk 1:13) — ale o to, że ich postępowanie leżało na linii Bożych planów.

31A gdy się pomodlili, zatrzęśło się miejsce,⁶ na którym byli zebrani, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili Słowo Boże z ufną odwagą.

Gdzie w Piśmie Świętym spotykamy fragmenty dotyczące grupowej modlitwy?

Spotkania grupy chrześcijan pod wpływem różnych okoliczności prze-
radzały się spontanicznie w _____

Jak zachowujesz się w czasie modlitwy większej grupy? _____

Oni zostali napełnieni Duchem Świętym i z odwagą głosili Słowo Boże,
a ja? _____

O co się modlić? Jak się modlić? (J 14:14; Rz 8:26-28)

14Jeśli o coś Mnie poprosicie w **moim imieniu**, spełnię to.

26Podobnie i Duch wspiera nas w naszej słabości;⁷ **nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się [za nami] w niewysłowionych westchnieniach.**⁸ **27**Ten zaś, który bada serca, **wie,**

⁶ Opisane tu napełnienie Duchem nie było ponownym chrztem w Duchu Świętym, lecz kolejnym poruszeniem ich przez Niego mającym na celu umożliwienie im śmiałego zwiastowania ewangelii. Jako chrześcijanie mamy przywilej być pełnymi Ducha. Zob. 2:44; Ef 5:18; 2 Tm 1:5-9.

⁷ W naszych codziennych zmaganiach wsparciem jest nam, po pierwsze, nadzieja na chwalebłą przyszłość; po drugie, przeniknięta Duchem Świętym teraźniejszość. On uosabia Chrystusa w nas (Rz 8:9) i jakby z naszego wnętrza wstawia się za nami u Boga.

⁸ *Niewysłowione westchnienia* zdają się być czymś więcej niż darem mówienia językami. (1) Gdy mówię językami *mój duch* się modli (Dz 2:4; 1Kor 14:14), a w niewysłowionych westchnieniach *Duch Boży* wstawia się za mną. (2) Języki w swej istocie i treści są znakiem dla człowieka (Mk 16:17; Dz 2:11), niewysłowione westchnienia są modlitwą skierowaną do Boga. (3) Języki są przetłumaczalne (1Kor 14:27) — niewysłowione westchnienia są niewysłowione, zrozumiałe jedynie dla Boga. (4) Języki mogą być pięknym dziękczynieniem (1Kor 14:17), niewysłowione westchnienia stanowią modlitwę wstawienniczą. (5) Daru mówienia językami nie musi posiadać każdy (1Kor 12:30), niewysłowione westchnienia dotyczą wszystkich narodzonych z Ducha.

jaki jest zamysł Ducha, gdyż zgodnie [z myślą] Bożą wstawia się za świętymi. ²⁸Wiemy też, że **wszystko współdziała dla dobra⁹ tych, którzy miłują Boga,**¹⁰ to jest tych, którzy są powołani zgodnie z [Jego] planem.¹¹

„Warunki” wysłuchania modlitwy (J 10:14,27-28; Flp 4:5-7; 2Kor 5:7)

1. Przyjaźń z Jezusem.

Jezus powiedział: „Ja jestem dobrym pasterzem. Znam moje owce. One też Mnie znają. (...) Moje owce słuchają mego głosu, Ja je znam, a one idą za Mną. Ja też daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki” (J 10:14,27-28).

„Pan jest blisko! Przestańcie martwić się o cokolwiek. Raczej w każdej sprawie, gdy się modlicie i prosicie, z wdzięcznością przedstawiajcie swoje potrzeby Bogu. A pokój Boży, którego nie ogarnie żaden umysł, będzie w Chrystusie Jezusie strzegł waszych serc oraz myśli” (Flp 4:5-7)

⁹ *dla dobra*, tzn. dla rozwinięcia w nas Chrystusowego charakteru (w. 29).

¹⁰ Jeśli miłujemy Boga, jesteśmy bezpieczni, pomimo przeżywania trudności, przechodzenia przez próby i niezrozumiałe doświadczenia (1Kor 10:13; Hbr 12:6n).

¹¹ Ci, którzy miłują Boga, są ludźmi powołanymi według Jego postanowienia. Umiłowanie Boga jest znakiem powołania (1Kor 8:3). Pierwszym znakiem umiłowania Boga jest to, że myśl o Nim dostarcza nam poczucia bezpieczeństwa lub budzi tęsknotę za Jego bliskością.

2. Zaufanie, wiara.

„Nasze postępowanie opiera się na wierze, a nie na tym, co widzialne”
(2Kor 5:7).

Modlitwa o zespół (Ef 4:11-13; Flp 3:13)

11On sam też ustanowił **jednych** apostołami,¹² **drugich** prorokami,¹³ **innych** ewangelistami,¹⁴ a innych pasterzami i nauczycielami,¹⁵ **12**aby wyposażyć świętych do dzieła posługi, do budowania ciała Chrystusa, **13**aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i pełnego poznania Syna

¹² Apostolstwo to *dar prowadzenia misji*. Apostołami w dzisiejszym Kościele są ci, których sam Pan powołuje (a Kościół to rozpoznaje) do określonego stylu życia i służby (Dz 9:15-16; 1Kor 4:9-13; 2Kor 4:7-13; 11:21-29), których posyła, powierzając im zadanie zwiastowania ewangelii na nowych terenach, i których odpowiednio uzdolnia, aby organizowali życie nowo powstających wspólnot lokalnych. Ci apostołowie-misjonarze nie dodają do Biblii nowych ksiąg i nie mówią o Chrystusie innym niż objawiają go pisma apostołskie, ale idą za głosem Bożego powołania w tym samym, co apostołowie ducha, podobnie jak za Pawłem poszedł Tymoteusz (2Tm 3:10-11).

¹³ Prorok to osoba, która ma dar trafnego widzenia rzeczywistości w zakresie wykraczającym poza ramy naturalnego poznania. Prorokowanie to objawianie tego, co zakryte (1) w odniesieniu do przyszłości (1Tm 4:1), (2) określonego stanu rzeczy (2Sm 12:7; J 4:18-19), (3) prawdy Bożej i jej znaczenia (Dn 2:28-30) oraz (4) w odniesieniu do Bożej woli.

¹⁴ Ewangelista to osoba posiadająca dar jasnego i poruszającego sumienia słuchaczy zwiastowania zbawczych prawd o odkupieniu, o wierze w Boga, o potrzebie opamiętania i pójścia w ślady Jezusa (Dz 2:36-38; Ef 4:11).

¹⁵ Niektórzy uważają, że *pasterze i nauczyciele* to ta sama grupa ludzi, co ze względu na liczbę mnogą rzeczowników jest mało prawdopodobne. Słowa te oznaczają raczej, że nauczyciele mieszczą się w kategorii pasterzy. Wszyscy pasterze są nauczycielami, lecz nie wszyscy nauczyciele pasterzami (zob. NET 622).

Nauczyciel to osoba posiadająca dar trafnego nazywania, logicznego porządkowania, zrozumiałego przekazywania innym prawd i zasad duchowych oraz tego wszystkiego, co Kościół jako Ciało wie lub przeczuwa dzięki utrzymanemu przez wierzących namaszczeniu Ducha Świętego (Jr 31:34; 1J 2:27), a co nauczyciel wie, nazywa, porządkuje i przekazuje w oparciu o dane mu przez Boga oświecenie (1Kor 2:10-13).

Bożego, do męskiej doskonałości,¹⁶ do miary dorosłości pełni Chrystusowej,

Jak mogę to zastosować w życiu?

1. Przez cały styczeń będę się modlić o:

2. W czasie nabożeństw dołączę do głośnej modlitwy moich sióstr i braci.

*pastor Dariusz Banicki,
KChB Września: dariusz-banicki@o2.pl
www.baptysci-wrzesnia.pl*

¹⁶ Lub: *dojrzałości*.